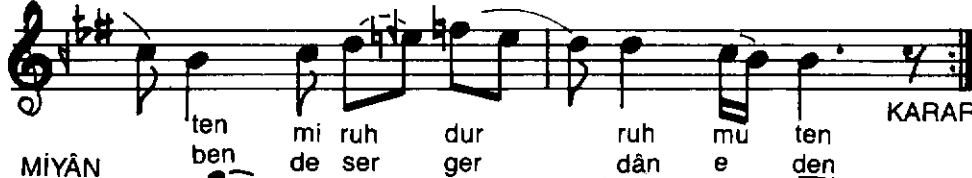
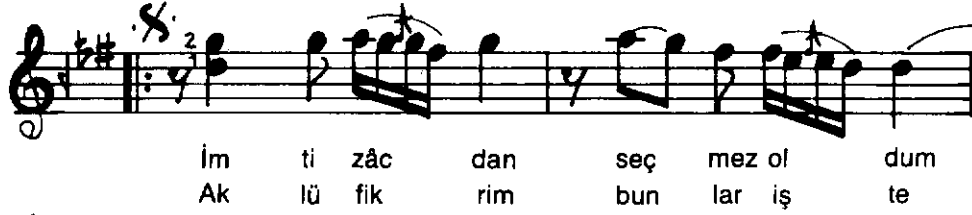
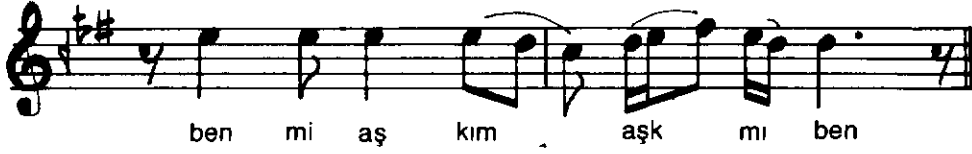

HÜZZÂM

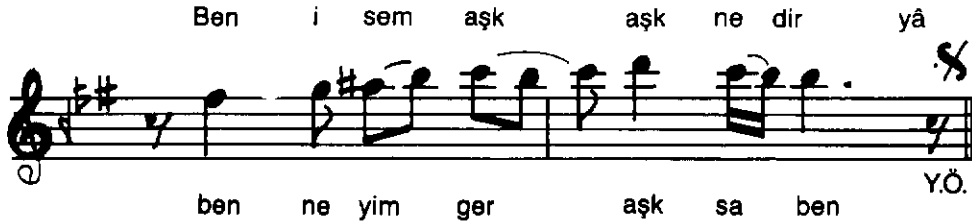
DÜYEK

KEN'ÂN RİFÂÎ

KARAR

MIYÂN

Y.Ö.

Cüneyt KOSAL

İstîlâ-yı Aşk

Öyle sermestim ki bilmem ben mi aşkı, aşk mı ben
İmtizâcdan seçmez oldum ten mi ruhdur, ruh mu ten
Ben isem aşk, aşk nedir, yâ ben neyim ger aşksa ben
Akl ü fikrim bunlar işte bende sergerdân eden

Ger tecellî etse kalbe nûr-i cevval-i hüda
Cezbe-i Rahmân budur, hem aşk-ı nevvâr-ı Hûda
Gökten İsâ indi, Mehdi zâhir oldu meydana
Kesti Deccâl'i kötü huylardan oldu kalb rehâ

Gitti benlik, öldü Deccâl, kalmadı zât ü sıfât
Aşkın oldu her taraf, kalb buldu zulmetten necât
Aşk imiş zâhirle bâtın şem'i, ancak aşk imiş
Ben çıkınca aradan olmuş vücûdum kâinât

Uydu İsâ Mehdi'ye, Mehdi hemen oldu imâm
Ettiler her ikisi birden namâza tam kıyâm

Nefs iken ismi değişti, bârekallâh oldu rûh
Etti rûh-i kuds ile bir ittihâd ki asl u tâm

Matla'-ı şems-i Muhammed kalbidir bir kâmilin
Mazhar-ı zât ü sıfât, hem kalbidir bir kâmilin
Cilveger aşkullah Allah kalb-i pâkinde onun
Cümlenin maksûdu ancak kalbidir bir kâmilin

Râzıyım eflâkte olmaktansa emlâke karîn
Bu zemînde olmak elbet mazhar-ı aşk-ı mübîn
Nîmet ü ihsân-ı cennetten muallâ Ken'an'a
Burda olmak kâmilin kalbinde pür-zevk u emîn